aga miks ta läks paawsti ja kema walitsuse õiguse wastu sõdima? Seda mina ei wõi ega taha wabandada. Ommeti oleks hea olewat, kui temale ei saaks liiga tehtud, ta on üks tubli, wahwa südamega mees, kes risti kogudusele wõiks suureks kasuks olla, kui see peaks korda minema, et ta oma waleõpetused maha jätab."

„Tõsi," ütles üks teine, „kõige parem see oleks muidugi, kui ta ise peaks aru saama, et ta liiga on teinud, sest hirmuga ei sunni teda keegi walest seista, see mees ei tunne hirmu. Aga seda ma ei kiida heaks, et ilmalik riigipääw on tema asja wõtnud seletada, sels oleks üks waimulik kontsiilium ennemine ära kulunud."

„Hea küll," wastas paawsti saadik Aleander, „aga Luteruse kaitsja, Saksieni-maa kaurwürst, nõuab jo, et piiskopid ühte Saksamaa linna peawad kokku tulema ja ei tahagi luba anda, et Luterus Itaaliamaale peaks minema; ja kuida see sünnib, et kontsiiliumi Saksamaale kokku kutsutakse?"

Rüütel von Kramm kostis: „Minu arwates wõiks paawst selle asja poolest ka natuke järele anda. Kus see on kirjutatud, et piiskopite kontsiiliumid ikka Itaaliamaal tahawad pidada, otsegu ei oleks Saksamaa seda anu wäärt. Ennemuiste peeti neid ka Saksamaal, nüüd paawst kisub köik endse ligidale."

„Teil on jo ka usu segajad mõtted peas," naeris teine, „eks see ole püha isa õigus senna kontsiiliumi kokku kutsuda, kuhu ta ise tahab?"

„Ma olen üks truu katoligi usuline ja paawsti alandlik teener," kostis Kramm, „ma wihkan Luterust ja köiki ususegajaid südamest, aga seda ma ei wõi kiita, et paawst köik ikka Itaaliamaal tahab toimetada ja köige raswasemad ammetid ikka Itaaliamaa meeste kätte annab, mun katoligi rahwas peab otsegu ärapõlatud olema. See peab jo inimesi pahandama ja neid wägise wale õpetuse poole sundima."

„Minu arwates," kisendas Glapio, keisri pihiisa ja kodupreester, „peatsime meie, kes meie wale õpetuse wastu seisame, ühemeelelised olema. Kui meie enestegi wahel riidu on, siis kaswab see läbi aga ususegajate julgus ja wale õpetus saab wõimust. Ma tean küll, et seda suurelist inimest hirmuga ei sünni tallitseda, aga mis teie arwate, kas ta tõeste peaks julgema seia tulla?"

„Selle poolest wõin ma teile selget otsust anda," ütles üks rüütel, „minu sulane tuli täna hommiku Wrankwurti linnast ja on ise Luterust seal näinud. Ta elab Kadrina wärawa ligidal ja kui ta aga wähe akna ligi astub, siis rahwa hulk, mis maja ümber on kogunud, hõiskab suure healega."

Eesti-maa-rahwa Kalender 1877, lk. 21